

Glandele endocrine, rezervorul vieții

Cum să ne umplem de energie

de biologul

P.V. Marchesseau

„Glandele endocrine și substanța
albă subcorticală sunt acumulatele
energetice ale organismului”

P.M.

Coordonator colecție: Simona Nicola

Traducere: Simona Nicola

Tehnoredactare: Adrian Buzas

Coperta: Adrian Buzaș

Redactare: Silvana Higyed

Les Glandes endocrines réservoir de vie, P.-V. Marchesseau,
©P.-V. Marchesseau, 1975

© Sens, 2022

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MARCHESSAU, P.V

**Glandele endocrine - rezervorul vieții : cum să ne umplem
de energie / de biologul P.V. Marchesseau. - Arad : Sens, 2021**
ISBN 978-606-9078-28-0

615

Editura Sens

Calea Timișorii nr. 212/2, Arad

Telefon: 0357 408 877

E-mail: comercial@sens.ro

www.sens.ro

CUPRINS

INTRODUCERE 7

CAPITOLUL 1

**Anatomo-fiziologia endocrină, patologia și
terapeutică oficială..... 17**

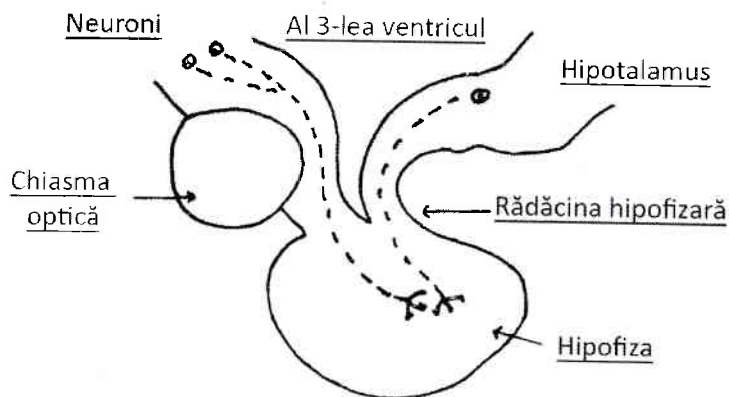
CAPITOLUL 2

Cum să ne facem plinul de energie vitală 41

CAPITOLUL 3

**Note complementare despre diferitele procedee
de activare și echilibrare glandulară 65**

Înainte de a indica metoda noastră de încărcare biologică, vom studia, rapid, anatomo-fiziologia endocrinelor și patologia acestora și terapeutica abordată prin optica oficială.

HIPOTALAMUS - HIPOFIZĂ

Schema complexului **hipotalamus-hipofiză** (acest desen arată raportul dintre țesutul nervos și glanda stăpână a sistemului endocrin: linia întreruptă reprezintă **nervii de joncțiune**).

Capitolul 1

Anatomo-fiziologia endocrină, patologia și terapeutica oficială

- În 1855, Claude Bernard a pus în evidență funcția endocrină a anumitor glande. Dar Hipocrate, Galien, Paracelsius, Sydenham și alții au semnalat deja înainte acest fenomen.

Basedow și Addison au descoperit gușa exoftalmică și boala bronzată sau boala Addison.

În 1900, Minkowsky a produs în mod experimental diabetul prin extirparea pancreasului la un animal. Brown – Sequard și Voronoff, au arătat la rândul lor, efectele revitalizante, momentane, ale extractului de testicule. Embrionii lui Alexis Carrel au fost și ei în vogă.

În ciuda eșecurilor, voga terapeutică a sucurilor proaspete, a maceratelor, a hidrolizatorilor, a celulelor proaspete sau uscate, a grefelor de țesut, a hormonilor de sinteză etc. a continuat până în zilele noastre.

Îndemnarea la prudență: „Nu vă atingeți de glande!”, sau „orice endocrinolog este un pianist care cântă cu ochii acoperiți” etc. nu au fost suficiente pentru a calma imaginațiile. Încă există speranța de a găsi într-un „suc magic” sănătatea și longevitatea. Întinerirea, în special, este căutată intens în glandele endocrine. Să rămânem lucizi, cheia reușitei nu se găsește în aceste cercetări, prin care se obțin **stimulări locale momentane** care sunt, pe termen lung, catastrofice.

• Cuvântul „hormon” vine din greacă și semnifică „impuls, excitație”. Hormonii sunt „sucuri” secretate de glandele endocrine. La o analiză chimică, sunt substanțe minerale, complexe, pe care le putem reproduce în laborator (hormoni de sinteză). Dar aceste substanțe materiale nu sunt decât **suporturi ale vieții. Orice suc, orice glandă, în afara organismului său, își pierde repede energia sa vitală.**

Hormonii lucrează în armonie între ei. Este imposibil să reproducem, în mod artificial, aceste mecanisme.

• Principalele glande sunt: **hipofiza, pineala, tiroida, paratiroidale, suprarenalele, pancreasul, ovarele, testiculele** și, fără îndoială, ficatul, mușchii, măduva osoasă, inima, placentă etc. **Noi gândim că toate țesuturile sunt capabile să secrete un hormon care le este specific.**

1. Hormonii se pot clasa în funcție de formula lor minerală:

- a. Hormoni protidici (adrenalina, tiroxină, insulină, sucuri hipofizare etc.)
- b. Hormoni steroizi (foliculină, cortizon, progesteron, testosteron etc. asemănători cu colesterolul).

2. O altă clasificare este curentă:

- a. Glandă directoare (hipofiza, dirijor)

- b. Glandă specifică cu acțiune generală (ovar, testicul)
- c. Glandă specifică cu acțiune locală (pancreas)

Totuși, interacțiunea glandelor este totală și constantă. Amestecul tuturor hormonilor, în funcție de sex (bărbat, femeie) ar fi cel mai bun procedeu de clasificare.

Altă remarcă – sistemul nervos intervine în acțiunea hormonală. **Hipotalamusul** (centru nervos) este legat de hipofiză (centru hormonal), de unde importanța **cerebralizării**.

Distrugerea hormonilor, după folosire, se face la nivelul ficatului, iar eliminarea se face prin bilă (intestin) sau urină (rinichi). În mod oficial, orice boală endocrină ar avea ca și cauză un traumatism, o infecție microbiană sau o tumoră. După părerea noastră aceste cazuri sunt rare; **cea mai curentă cauză este epuizarea endocrină, conform mecanismului deja expus mai sus.**

• Glandă endocrină nu este o uzină chimică. Aceasta nu este decât un rezervor care stochează energia vitală, transmisă prin sânge și provenită din aură. Acest stocaj se face în moleculele minerale, care se formează în glandă. Uzina glandă nu fabrică decât „cutii” care au rolul de vehicul pentru hormoni. Viața vine din altă parte (vezi nr.50 „La sursa vieții”).

• Tratamentele oficiale în endocrinologie.

Acestea sunt de 4 tipuri:

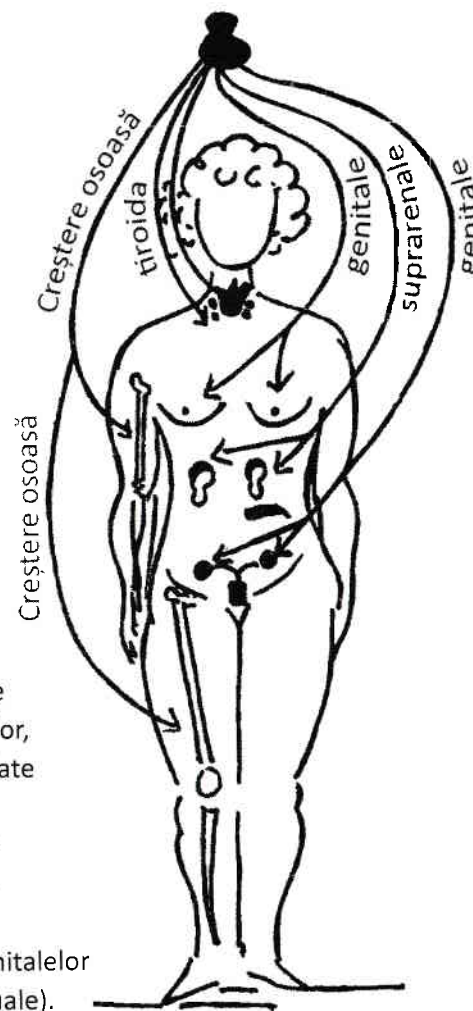
1. Chirurgicale
2. Medicale (vindecarea unei infecții microbiene)
3. Anti-carențiale (administrarea de hormoni de sinteză)
4. Antagoniste (frânarea activității unei glande prin administrarea unui hormon antagonist)

Aceste practici sunt întotdeauna periculoase, dezechilibrante sau mutilante. Iar prescripțiile medicale sub supravegherea unui specialist competent nu sunt la adăpost de accidente. În majoritatea cazurilor tratamentul trebuie suspendat. Incidența hormonilor de sinteză asupra tumorilor nu mai trebuie demonstrată. Se realizează în acest fel cancer artificiale asupra șobolanilor de laborator. Desigur, procesul de cancerizare al unei femei poate fi încetinit prin masculinizarea acesteia, iar la un bărbat prin feminizarea sa; dar asta nu se numește vindecare.

Noi suntem foarte rezervați față de aceste terapeutici.

• HIPOFIZA

Dirijorul sistemului endocrin

Hipofiza, prin stimulinele sale comandă oaselor, tiroidei (vivacitate intelectuală), suprarenalelor (autoapărare), pancreasului (asimilare), genitalelor (caractere sexuale).

Această glandă, dirijor al sistemului hormonal¹, secretă hormoni, numiți stimuline. Este o glandă minusculă, mai mică de 1 gr, situată la baza creierului și a cărei coadă pătrunde în hipotalamus. Este centrul foamei și al setei, al somnului, al asimilării etc. Lobii anteriori și posteriori au funcții foarte distincte.

Hormonii secretați de hipofiză trec în organism fie prin vene (cale sanguină), fie prin lichidul cefalorahidian (cale nervoasă).

Ablațiunea hipofizei antrenează oprirea creșterii, impotența sexuală, lipsa de acțiune și tulburările de asimilare. Supraviețuirea nu este posibilă decât prin administrarea de extrase de hipofiză care vor impulsiona toate celelalte glande, dar care creează nenumărate accidente (gigantism, diabet, hipertensiune, obezitate, pilozitate etc.). Iată care sunt hormonii secretați de această glandă:

1. Hormonul de creștere (STH) – Stimulină osoasă – Gigantismul tinerilor – Acromegalia adulților;

2. Hormonul glandei tiroide (TSH) – Stimulină tiroidiană - Hormon de creștere. Secreția în exces a acestui hormon duce la hipertiroidie cu exoftalmie (ochi strălucitori și ieșiți din orbite);

3. Hormonul cortical (ACTH) – Stimulină suprarenală – Aceeași acțiune ca și cortizonul – Hormon de auto-apărare.

4. Hormonul genital – Stimularea glandelor sexuale - Există 3 tipuri de hormoni genitali:

a. **Foliculo-stimulina** (FSH sau gonado stimulina A) care permite maturarea ovarului la femeie și producerea spermatozoizilor la bărbat.

b. **Luteino-stimulina** (gonado stimulina B sau LH) care favorizează ovulația la femeie și stimulează secreția de testosteron la bărbat.

c. **Prolactina** (gonadotropina C sau LTH) care favorizează secreția de progesteron și alăptarea.

5. Hormonul posthipofizar

Acțiunea acestuia este antidiuretică (carența sa duce la diabetul lichid) și ocitocică (contractia mușchiului uterin).

N.B. Tulburările consecutive unei dereglări hipofizare sunt: acromegalia, gigantismul, cașexia sau boala Simonds, nanismul, sindromul adipogenital (boala Babinski), diabetul insipid și boala Cushing.